

Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti".

Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta. Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?"

Niin ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?" Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi ruhtinasta älä kiroa'".

Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä olen tuomitavana". Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakautui. Sillä saddukeukset sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin.

Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä jos henki tai enkeli on hänelle puhunut?"

Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi päällikkö, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin.

Mutta seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin tykönä ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut Minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös Roomassa".

Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoinvat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat tappaneet Paavalin. Ja niitä oli viidettäkymmentä miestä, jotka yhtyivät tähän valaan. He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin. Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälliköltä, että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille."

Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille. Niin Paavali kutsui luoksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen päällikön luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa". Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle".

Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?" Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikään kuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet hänet.

Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi." Niin päällikkö päästi nuorukaisen menemään ja

sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle". Sitten hän kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannelta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä, ja varatkaa ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumatonna maaherra Feeliksiin luo".

Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin: "Klaudius Lysias lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle maaherralle Feeliksille. Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja olivat vähällä hänet tappa; silloin minä tulin saapuville sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Rooman kansalainen. Ja koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa ja havaitsin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaitsi kuoleman tai kahleet. Mutta kun minulle on annettu ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi; olen myös kehotanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi."

Niin sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yöstä myöten Antipatrikseen. Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat kasarmiin. Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä. Luettuuan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta, hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat". Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

Voimme todeta Paavalin elämän olleen jännittävä ja vaiheikas. Jälleen kerran hän oli haastettuna sen ajan uskonnollisten johtajien edessä julistamansa evankeliumin tähden. On merkillistä, miten ala-arvoisesti ja tyhmästi ihminen käyttäytyy omien intohimojensa tähden. Oma näkemys ja oikeassa oleminen sai

aikaan kiivauden, jossa he olivat valmiita tappamaan Paavalin – aivan, kuten siihen asti miltei kaikki muutkin profeetat. He eivät kyenneet kyseenalaistamaan ja tutkimaan omaa toimintaansa, vaikka vuosituhansien ajalta heitä vastaan oli todisteita.

Ilmeellistä oli myös Jumalan huolenpito ja Hänen ilmestyminen Paavalille. Kenties uskonveljet eivät uskaltaneet tai eivät päässeet rohkaistamaan Paavalia, mutta Jumala itse ilmestyi hänelle sanoen:

"Ole turvallisella mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut Minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman Minusta myös Roomassa".

Paavali oli viisas ja toisinaan hyvinkin ovela. Häntä kuulusteltaessa, hän tunnisti kiusaajiensa heikon kohdan heidän omista uskomuksistaan ja niinpä Paavali käytti tilaisuutta hyväkseen puhumalla ylösnousemuksesta, ja tästä syntyikin fariseusten ja saddukeusten välille kiivas väittely. Paavali siis aiheutti sekasorron syyttäjiensä keskele ja sai kuin saikin päällikön puuttumaan tilanteeseen ja niin Paavali vietiin pois heidän keskel-tään.

Murhanhenki oli vallannut Paavalin syyttäjät niin, että he syömälakon uhalla järjestivät väijytystä Paavalin tappamiseksi. Ajattele, viisikymmentä miestä niin vihasivat Paavalia ja hänen oppiaan, että he olivat valmiita menemään näinkin äärimmäisiin tekoihin. Onneksi Paavalin sisaren poika sai kuulla tästä väijytyksestä ja sai järjestettyä Paavalille siirron maaherra Feeliksin luo. Siellä hän sai olla "turvassa" Herodeksen linnassa.

Katsellessa oman aikamme intohimoja ja väittelyitä opeista ja näkemyksistä, emme juurikaan poikkea tuon ajan ihmisistä. Omat, tai oman yhteisön ajatusmallit ovat ainoastaan totuutta, jota sitten kiivaasti yritetään upottaa toisten ajatuksiin. Tuskin kenenkään mieleen tulee kyseenalaistaa omia näkemyksiään etsien niihin Jumalan vanhurskauden tahtoa. Varsinkin alkuperäisen ja yksinkertaisen ristinevankeliumin puolustajat saavat kokea vihaa ja halveksuntaa - aivan, kuten Jeesuksen päivinä. Syntiä rakastava ihminen ei tahtoisi noudattaa totuutta. Jopa hengelliset toimetkin hän valjastaa ruokkimaan ylpeyttä ja omahyväisyyttä.

Miten voisimme omalla kohdalla löytää totuuden ja oikeat asenteet? – Tarvitsemme nöyryyttä hengen ja mielen uudistumiseen. Tarvitsemme uskoa Jumalaan siinä, ettei meidän tarvitsekaan inhimillisesti voittaa ja nujertaa toista ja hänen näkemyksiään. Voimme oppia luottamaan, että Jumala itse, Henkensä voimassa johtaa meitä kaikkeen totuuteen ja Hän näyttää todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Meidän tulisi rukoilla itsellemme ja lähimmäisillemme sitä, että Pyhä Henki saisi koskettaa ja täyttää sydämiämme. Tuo voittovoima vie jokaista ihmistä jumalisia päämääriä kohti. Tällöin välttyisimme turhilta kiistelyiltä ja väittelyiltä, ja sen sijaan saisimme keskittyä enemmän rakkauteen, lempeyteen, laupeuteen ja armollisuuteen, joihin niin usein sanakin meitä kehottaa.

*"Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä." Fil.4:5 [*JKR]*

